

Arrest

nr. 313 834 van 1 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 september 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI, loco advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 15 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt op 30 mei 2024 gehoord op Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 25 juli 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op 10 oktober 1999 in het dorp Ceel-Baraf in het district Mahaday in de provincie Middle Shabele. Uw clan is Hawiye, uw subclan is Gurgarti. Uw vader stierf toen u klein was, uw moeder verkocht goederen (waaronder groenten en kledij) op de markt van Ceel-Baraf. U hielp haar, en verkocht ook nog thee en khat aan iedereen op de markt, waaronder ook leden van al-Shabaab, het Somalische en het Burundese leger. Een lange periode voor u vertrok werd u reeds ge-sms't door al-Shabaab waarbij zij vroegen waarom u aan de overheidstroepen verkocht.

Twee dagen voordat u vertrok uit uw dorp, werd er door de militairen in uw dorp iemand van al-Shabaab gedood. Gezien u contacten had met de militairen werd u gebeld, zij zeiden dat u informatie had doorgegeven, en dat ze u zouden doden.

De dag daarop was uw moeder ziek en ging u voor haar zorgen. Jullie stuurden jullie buurvrouw naar de markt, zij hielp jullie namelijk soms. Zij werd per ongeluk door al-Shabaab gedood. Hierop werd u opnieuw gebeld, waarbij al-Shabaab u over dit voorval en hun vergissing vertelde en u ook bedreigde met de dood.

Uw moeder stuurde u weg naar uw oom, waar u een week verbleef. Daar werd uw oom gebeld door al-Shabaab, ze wisten dat u bij hem was. Ze dreigden naar uw oom te komen om u te doden. Hierop besloot uw moeder geld te verzamelen en u weg te sturen.

U vertrok op 20 februari 2022 uit Somalië en diende uiteindelijk een verzoek om internationale bescherming in België in op 15 maart 2023.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door al-Shabaab.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

1. U verklaart dat de overheid aan de macht was, maar dat al-Shabaab het ook voor het zeggen had (persoonlijk onderhoud op het CGVS d.d. 30 mei 2024, p. 15). U slaagt er echter niet in een coherent en overtuigend beeld te schetsen van de aanwezigheid van al-Shabaab in uw omgeving, omwille van volgende redenen:

- U verklaart dat al-Shabaab niet aan de macht was, maar zij het voor het zeggen hadden in het dorp, zowel de overheid als al-Shabaab waren aanwezig. Merkwaardig genoeg verklaart u over de overheid dat zij niet buiten kwamen en in hun basis zaten (CGVS, p. 16), maar ook over al-Shabaab dat zij hun uniformen aan hebben en dat zij rondstappen en naar winkels en restaurants gaan (CGVS, p. 17). Meteen daarna stelde u echter dat zij zich onherkenbaar onder de bevolking bevonden (CGVS, p. 17). Ook verkocht u aan zowel al-Shabaab als overheidstroepen. Dit zijn geen consistente verklaringen.*

- U werd gevraagd naar aanvaringen tussen al-Shabaab en overheidstroepen, maar kan hier slechts vaag en inalgemene termen over vertellen. Zo verklaart u dat er verschillende keren is gevochten, maar kan u zich niet meer herinneren wanneer. U kan slechts vertellen dat 'er' gevechten en verrassingsaanvallen waren, maar slaagt er niet in deze te specificeren (CGVS, p. 16). Uit informatie toegevoegd aan uw dossier blijkt ook dat in 2016 uw dorp is overgenomen door AMISOM troepen, u hiernaar gevraagd verklaart u dat u zich herinnert dat al-Shabaab de macht had en is verdreven geweest, maar gevraagd om meer details, blijft u het antwoord schuldig (CGVS, p. 16). U dit nogmaals gevraagd, antwoordt u – correct – dat zij een waterput vervuilden, u geeft echter geen verdere details over andere confrontaties die u vermeldde.*

- U kent geen al-Shabaab commandanten, noch AMISOM commandanten uit uw regio (CGVS, p. 17).*

- U bent vaag wat betreft de belastingen die al-Shabaab inden. U kan algemeen uitleggen hoe deze werkten, maar kan niet antwoorden op de vraag hoeveel jullie moesten betalen, hoe deze belastingen bij jullie werden geïnd en hoe (CGVS, p. 18). Het is zonder meer bevreemdend, dat u hier niet doorleefd en individueel over kan vertellen, zeker gezien u de handel van uw moeder had overgenomen omwille van haar ziekte (CGVS, p. 24).*

- Ondanks uw eigen beweringen kan het CGVS niet anders dan vaststellen dat u erg vaag en niet geheel coherent bent wat betreft de aanwezigheid van al-Shabaab in uw regio. U hebt allerminst kunnen overtuigen dat zij effectief het voor het zeggen hadden in uw dorp ondanks de overheid de macht had. In de context van uw relaas waarbij de aanwezigheid van de groepering in uw dorp een significante rol speelt, doet dit reeds een eerste maal afbreuk aan uw verdere verklaringen.*

2. U maakt uw persoonlijke vrees ten opzichte van al-Shabaab niet aannemelijk op basis van onderstaande argumenten:

- U verklaart dat Burundese militairen soms naar de markt kwamen waar u en uw moeder groenten, thee, khat en dergelijke verkochten (CGVS, p. 19). In uw regio zijn er namelijk Burundese en AMISOM troepen aanwezig (CGVS, p. 14). Op de DVZ had u het echter over het aanwezige Oegandese leger, en maakte u geen enkele melding van Burundeses (Vragenlijst DVZ, vraag 3.5). U expliciet gevraagd of er nog andere buitenlandse troepen aanwezig waren in uw omgeving, bevestigt u de aanwezigheid van het Burundese leger en Somalische troepen (CGVS, p. 14). U vermeldt nergens meer de Oegandese troepen, wat de geloofwaardigheid van uw verhaal in twijfel trekt. U met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, zegt u louter dat het voor u 'zwarte Afrikanen' zijn en u het verschil niet kent, een uitleg die allerminst deze tegenstrijdigheid weet te verschonen.

- U kan niet verklaren waarom juist u werd gevisieerd door al-Shabaab. U verklaart dat uw moeder en u aan iedereen thee verkochten die op de markt passeerden, waaronder ook al-Shabaab leden (CGVS, p. 9), Burundese militairen (CGVS, p. 14) en Somalische overheid (CGVS, p. 20). Zij kochten echter ook nog bij andere winkeliers op de markt, afhankelijk van wat ze nodig hadden (CGVS, p. 21). U meermaals om verduidelijking gevraagd waarom dit juist voor u en uw moeder een probleem was, antwoordt u na meermaals naast de vraag te antwoorden dat één van de militairen die u kende u zei dat de thee bij u veel lekkerder was. Dit is zonder meer geen verklaring waarom juist jullie zaken tot zulke problemen heeft geleid dat u uiteindelijk Somalië hebt moeten verlaten. U gevraagd of anderen gelijkaardige problemen hadden, verklaart u dat niemand hierover vertelt, omdat dat niet mag en u riskeert gedood te worden (CGVS, p. 21, 22). Opmerkelijk genoeg verklaart u zelf dit te hebben doorverteld aan de bevriende militair (CGVS, p. 23) en hebt u bovendien geen maatregelen genomen toen dit een eerste maal bij u gebeurde (CGVS, p. 23). U verklaart namelijk reeds een 'lange periode' voor de incidenten die aanstalten gaven tot uw vertrek gebeld en ge-sms't geweest te zijn door al-Shabaab omdat zij wilden dat u niet meer verkocht aan de militairen (CGVS, p. 23). Gegeven de context die u schetst kan het uiteraard niet overtuigen dat u initieel de bedreigingen niet serieus nam en niets ondernam om jullie veiligheid te garanderen. Gezien u niets hebt ondernomen lijkt u enerzijds het gevaar van uw handelen naast zich neer te leggen, anderzijds is het opmerkelijk dat al-Shabaab de inspanning doet u te bellen en te bedreigen, maar dat zij nadien hieromtrent geen verdere pogingen hebben ondernomen ondanks u niets veranderde. Ook hier ondergraaft het onlogisch handelen van de groepering de geloofwaardigheid van uw relaas.

- Het handelen van al-Shabaab in uw relaas is opvallend ondoeltreffend. Aangezien u verklaart dat al-Shabaab zich bevond onder de burgers in uw dorp en daardoor kan worden verondersteld dat zij in staat waren om de groepering op de hoogte te houden van uw locatie, is het vreemd dat zij op deze manier te werk gingen. Zo doodde al-Shabaab uw buurvrouw – van wie zij dachten dat u het was – openlijk op de markt, op klaarlichte dag.

Eenzijds is dit reeds een groot risico, wetende dat de overheid de macht had in het dorp en zij soms op de markt waren (CGVS, p. 19). Anderzijds is het opvallend dat deze dader dit probleemloos op de markt kon doen, zonder herkend te worden. Gezien de beweerde banden van de dorpelingen met de groepering zou men logischerwijs vermoeden dat ze met enige nauwkeurigheid kunnen inschatten wanneer u thuis was en zich zodanig zouden kunnen organiseren om ervoor te zorgen dat u niet kon ontkomen, in plaats van het risico te nemen u openlijk – en uiteindelijk verkeerdelijk – op de markt te proberen doden.

- U merkt op dat het al-Shabaab lid dat door de overheid werd gedood, niemand van uw dorp was (CGVS, p. 23). Opnieuw kan niet worden ingezien waarom zij vervolgens u als verrader zouden zien. Louter uw verklaring dat zij denken dat jullie dit gedaan hebben en dat zij overal zijn (CGVS, p. 24), kan geen duidelijkheid scheppen gezien uw voorgaande verklaringen wat betreft de aanwezigheid en zichtbaarheid van al-Shabaab in uw dorp.

- U verklaart dat uw oom werd gebeld toen u tien dagen bij hem in Mogadishu verbleef (CGVS, p. 19 en 22). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat profielen die door al-Shabaab veelal worden getracked, deze zijn die een dreiging vormen voor de groepering omwille van hun grote invloed, kapitaal of prominente rol in de samenleving. Er kan bijgevolg niet worden verstaan waarom al-Shabaab de inspanning zou leveren u tot in Mogadishu te bedreigen, gezien u slechts groenten en thee verkocht op de markt en bovendien zelf er niet in slaagt te verklaren waarom al-Shabaab u beschuldigde van verraad en de dood van het al-Shabaablid. Opnieuw lijken de handelingen van al-Shabaab niet logisch en bovendien buiten proportie in achte name van uw profiel.

- Na uw vertrek is al-Shabaab slechts éénmaal naar uw moeder gegaan, waarbij ze naar u vroegen. Uw moeder gaf aan dat ze niet wist waar u was, verder is er niets meer gebeurd (CGVS, p. 19). Het feit dat al-Shabaab slechts éénmaal na uw vertrek langskwam en uw moeder verder met rust lieten, trekt de urgentie van uw vervolging in twijfel. Bovendien bent u er niet in geslaagd de bedreigingen aan uw adres geloofwaardig te maken, waardoor het CGVS niet zonder meer kan aanvaarden dat uw moeder na uw vertrek nog problemen heeft ondervonden.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan het CGVS besluiten dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw problemen met al-Shabaab.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR *International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia* van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: *Somalia* van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: *Somalia Security Situation* van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: *Somalia – Security situation update* van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: *Overzicht Veiligheidsincidenten* van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: *Somalia* wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: *Somalia* wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties,

het onderhandelen met clanouders om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle te worden beoordeeld.

Middle Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Middle Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hirshabelle de deelstaat Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities. In het laatste kwartaal van 2022 hebben regeringstroepen de regio Middle Shabelle ontruimd van de bolwerken van al-Shabaab en in december 2022 Adan Yabaal, het regionale centrum van de groepering in Middle Shabelle, ingenomen. De controle over andere gebieden blijft betwist.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 961.554 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 127 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (71). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten. ACLED noteert onder meer ook nog militaire operaties van het Somalische leger en partners tegen al-Shabaab, interclangevechten en gevechten tussen legereenheden. In de categorie explosions/remote violence is AS verantwoordelijk voor de meerderheid van de 44 geregistreerde incidenten. Al-Shabaab voert vooral aanslagen uit op nationale en internationale strijdkrachten en pleegt enkele gerichte aanslagen op burgers. In de meeste van de geregistreerde aanslagen gebruikt AS geïmproviseerde explosieven (IED's). De overige incidenten zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de nationale strijdkrachten en hun internationale partners (US AFRICOM, ATMIS). Bij de 12 geregistreerde incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians), noteert ACLED enkele moorden en ontvoeringen door AS, schietincidenten door de Abgalclanmilities, de Shiidleclanmilitie, onbekende gewapende groepen en het Somalische leger. ACLED noteert in totaal 766 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Shabelle door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 655 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of (inter)clanconflicten. Soms vallen er burgerslachtoffers. In de verslagperiode klasseert ACLED 17 incidenten onder de noemer civilian targeting met 16 burgerdoden in de categorie violence against civilians en 13 in de categorie explosions/remote violence. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Middle Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Somalië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Dat zij geen coherent en overtuigend beeld zou hebben geschetst van de aanwezigheid van Al Shabaab in haar omgeving, betwist verzoekster. Zij merkt op dat de veiligheidssituatie geen zwart-witbeeld geeft, daar Al Shabaab soms herkenbaar rondliep en soms enkel in burger, ondanks de aanwezigheid van de overheid aldaar. Bovendien kwam zij niet in een persoonlijke sfeer in contact met leden of commandanten van Al Shabaab en heeft zij weinig belang gehecht aan de belangrijke namen. Verzoekster betoogt dat zij als jonge vrouw bezig was met het ondersteunen van haar eigen familie en moeder aangezien haar vader kwam te overlijden toen zij nog jong was.

Wat betreft de conflicten tussen Al Shabaab en de overheid, stelt verzoekster dat zij geen logboek bijhield van alle incidenten en gevechten die plaatsvonden in haar regio. Zij merkte wel op dat er gevechten en aanvallen waren, maar zij verzamelde geen details over de conflicten en dus kan zij zich niet herinneren wanneer die gevechten plaatsvonden of andere details, maar enkel dat deze veel voorkwamen.

Verder meent verzoekster dat de verwerende partij bij het beoordelen van haar persoonlijke vrees allerm minst rekening heeft gehouden met haar persoonlijk profiel. Zij is geheel ongeschoold en kent het onderscheid niet goed tussen de verschillende legergroepen. Zij weet enkel met zekerheid dat het buitenlandse troepen waren van andere Afrikaanse landen en voor haar was het van weinig belang om te onthouden van waar zij exact kwamen. Zij heeft de landen Oeganda en Burundi nog onthouden en gaf deze landen op tijdens haar o n d e r h o u d e n .

Wat betreft de reden waar juist zij werd gevisieerd door Al Shabaab, wijst verzoekster erop dat zij dit heeft toegelicht tijdens haar persoonlijk onderhoud (NPO, p. 19, 23-24). Een eerste reden was dat zij vaak verkocht aan militairen. Daarnaast was een lid van deze groepering gedood door een militair die klant was bij verzoekster waardoor Al Shabaab haar ervan beschuldigde informatie door te spelen.

Wat betreft de modus operandi van Al Shabaab meent verzoekster dat de verwerende partij niet ernstig is in haar kritiek. Van een terreurgroep als Al Shabaab kan niet worden verwacht dat zij op een beredeneerde en logische manier te werk gaan noch kan verzoekster verantwoordelijk worden gesteld voor de onlogische handelingen en gedragingen van Al Shabaab. Zij heeft dit namelijk niet onder controle en zij kan niet meer doen dan navertellen wat zij heeft meegemaakt en hoe Al Shabaab is te werk gegaan.

Verzoekster benadrukt dat in de praktijk Al Shabaab de zwakkere mensen van de maatschappij viseert, en dit zeker omdat zij een alleenstaande jonge vrouw was en zij dus als “te zelfstandig” werd beschouwd, waardoor zij door Al Shabaab wordt aanzien als een slechte vrouw. Ten slotte bemerkt verzoekster dat zij enkel een moeder die invalide is, een zus en een dochtertje heeft. Al Shabaab laat vrouwelijke familieleden veelal met rust, zeker gelet op de persoonlijke omstandigheden van de moeder en dus kan niet worden besloten dat de urgentie van de vervolging in twijfel kan worden getrokken.

Volgens verzoekster is de verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk gegaan en heeft zij geen rekening gehouden met de omstandigheden waarin zij zich bevond.

Voorts meent verzoekster dat er moeilijk kan worden gesteld dat de situatie in Middle Shabelle niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De verwerende partij erkent dat de veiligheidssituatie in Middle Shabelle complex, problematisch en ernstig is. Over het algemeen blijkt uit de verschillende rapporten dat de veiligheidssituatie in geheel Middle Shabelle nog steeds zeer precair is, waarbij verzoekster citeert uit de ACLED Somalia situation update van september 2023 en het COI Focus rapport Somalië van 21 december 2023. Verzoekster acht het werkelijk onbegrijpelijk dat de verwerende partij na het lezen van deze landenrapporten kan stellen dat het veilig zou zijn voor burgers om terug te keren naar de regio Middle Shabelle.

Verzoekster voegt geen stukken toe ter staving van haar verzoekschrift.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegings-dossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijs-materiaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoekster vreest bij terugkeer te worden gedood door Al Shabaab omdat zij door hen zou zijn beschuldigd van het doorgeven van informatie aan militairen waarna een lid van Al Shabaab zou zijn gedood.

4.2. Hoewel uit de objectieve landeninformatie blijkt dat de controle over verzoeksters dorp, Ceel Baraf (ook wel: El Baraf), in 2016 werd overgenomen door de Somalische en AMISOM (African Union Mission in Somalia) troepen (zie AD CGVS, stuk 6, map met landeninformatie, met name een Wikipedia artikel over Ceel Baraf en twee artikelen uit 2016), kan uit het geheel van de voorliggende landeninformatie niet blijken dat Ceel Baraf sinds 2016 gedurende al die tijd onder de volledige en exclusieve controle van de Somalische en AMISOM-troepen is gebleven. Dit kan worden opgemaakt uit de kaarten die de territoriale controle van de verschillende groeperingen in Somalië weergeven en die zich bevinden in de EUAA-rapporten waarnaar de verwerende partij in de bestreden beslissing via consulteerbare weblinks verwijst, met name “*Country of origin information report: Somalia security situation*” van februari 2023 (p. 28-30) en “*Country of origin information query: Somalia – security situation update*” van 17 mei 2023 (p. 3). Uit deze kaarten volgt dat het dorp Ceel Baraf op 30 juni 2021 niet wordt aangeduid als een dorp onder controle van de Somalische overheid, dat Ceel Baraf op 30 november 2022 wordt aangeduid als een dorp onder “*gemengde, onduidelijk en/of lokale controle*”, dat Ceel Baraf op 10 december 2022 wordt weergegeven als een bevrijde locatie maar op 17 januari 2023 dan weer wordt aangemerkt als een dorp onder “*gemengde, onduidelijke en/of lokale controle*”. Tevens kan worden gelezen dat Ceel Baraf in oktober en november 2022 opnieuw onder de controle van de Somalische overheid werd gebracht (EUAA “*Country of origin information report: Somalia security situation*”, februari 2023, p. 130).

Bijgevolg kan verzoekster, die in februari 2022 uit Somalië vertrok, worden gevolgd in haar betoog dat de veiligheidssituatie geen zwart-witbeeld geeft.

De Raad kan aannemen dat in het dorp Ceel Baraf zowel Al Shabaab als de Somalische overheid aanwezig waren en dat Al Shabaab zich onder de bevolking mengt. Het is aannemelijk dat zowel de Somalische overheid als Al Shabaab het in Ceel Baraf “*voor het zeggen*” hadden en dat de overheids- en AMISOM-troepen zich voornamelijk in hun basis bevonden (NPO, p. 15-16). Het wordt evenwel niet aannemelijk geacht dat leden van Al Shabaab in uniform zouden rondlopen in Ceel Baraf waar zich eveneens een legerbasis bevindt van de Burundese militairen die voor AMISOM werken. Bovendien spreekt verzoekster zich hier tegen waar zij enerzijds zegt dat ze “*hun uniform kleren*” aanhebben en anderzijds, stelt dat ze “*gewone kleren*” aan hebben zoals alle andere mensen (NPO, p. 17). Op dit vlak zijn verzoeksters verklaringen aannemelijk noch consistent.

4.3. Verzoekster verklaarde dat haar moeder een kraampje had op de markt van Ceel Baraf waar zij haar moeder hielp en ook thee en khat verkocht. Zij verklaarde eveneens dat de mensen in haar dorp taksen moesten betalen aan Al Shabaab en dat ook zij belastingen moesten betalen (NPO, p. 18-19). De verwerende partij stelt hier terdege vast dat verzoekster evenwel vaag blijft wat betreft de belastingen die Al Shabaab zou hebben geïnd. Verzoekster kan dan wel algemeen uitleggen hoe deze belasting werkte, maar zij kan niet antwoorden op de vraag hoeveel moest zij moeten betalen en hoe deze belastingen bij hen werden geïnd (NPO, p. 18). Haar verklaringen komen dan ook niet doorleefd en individueel voor, zoals de verwerende partij terecht vaststelt, te meer verzoekster de handel van haar moeder had overgenomen nadat zij ziek werd en zijzelf verklaarde “*ik ben die persoon die daar altijd was*” (NPO, p. 24). Bijgevolg zijn haar verklaringen over de belasting die zij moest betalen aan Al Shabaab weinig aannemelijk. Verzoekster laat deze motieven uit de bestreden beslissing geheel ongemoeid en brengt bijgevolg geen elementen bij die hierop een ander licht kunnen werpen.

Haar geloofwaardigheid wordt nog verder ondermijnd door de vaststelling dat verzoekster zich tegen-sprekt wat betreft de nationaliteit van de AMISOM-troepen in haar regio, zoals in de bestreden beslissing terdege wordt gemotiveerd als volgt: “*Op de DVZ had u het echter over het aanwezige Oegandese leger, en maakte u geen enkele melding van Burundeses (Vragenlijst DVZ, vraag 3.5). U expliciet gevraagd of er nog andere*

buitenlandse troepen aanwezig waren in uw omgeving, bevestigt u de aanwezigheid van het Burundese leger en Somalische troepen (CGVS, p. 14). U vermeldt nergens meer de Oegandese troepen, wat de geloofwaardigheid van uw verhaal in twijfel trekt. U met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, zegt u louter dat het voor u 'zwarte Afrikanen' zijn en u het verschil niet kent, een uitleg die allerminst deze tegenstrijdigheid weet te verschonen."

Verzoekster benadrukt dat zij ongeschoold is, maar de Raad is van oordeel dat zelfs van een onge-schoolde vrouw redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij doorleefde ervaringen kan weergeven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar regio van herkomst. Ongeschooldheid houdt verder niet in dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of haar zouden verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Het ongeschoolde profiel van verzoekster kan niet overtuigen als verschoningsgrond voor voormelde tegenstrijdigheid, gelet op de objectieve landeninformatie. Hoewel er verschillende Afrikaanse troepen werkzaam zijn in Somalië in het kader van AMISOM, blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat de regio van Middle Shabelle onder de exclusieve verantwoordelijkheid staat van de Burundese troepen (EUAA "Country of origin information report: Somalia security situation" van februari 2023, p. 130). Bijgevolg mag redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekster wel degelijk op de hoogte was van de aanwezigheid van Burundese troepen in haar regio in het kader van AMISOM en dat zij hierover eensluidende verklaringen kan afleggen, te meer zij ook verklaart dat de Burundese militairen soms naar de markt kwamen (NPO, p. 19). Van verzoekster mag worden verwacht dat zij correct kan antwoorden op eenvoudige vragen over de geografische, politieke en veiligheidssituatie in haar regio van herkomst, zijnde haar onmiddellijke leefwereld. Om deze vragen correct te kunnen beantwoorden is geen verregaande kennis vereist. Ze gaan immers over de dagdagelijkse realiteit van elke inwoner uit die streek.

4.4. In de bestreden beslissing zet de verwerende partij verder op goede gronden uiteen dat verzoekster niet kan verklaren waarom zij juist werd gevisieerd door Al Shabaab:

"U verklaart dat uw moeder en u aan iedereen thee verkochten die op de markt passeerden, waaronder ook al-Shabaab leden (CGVS, p. 9), Burundese militairen (CGVS, p. 14) en Somalische overheid (CGVS, p. 20). Zij kochten echter ook nog bij andere winkeliers op de markt, afhankelijk van wat ze nodig hadden (CGVS, p. 21). U meermaals om verduidelijking gevraagd waarom dit juist voor u en uw moeder een probleem was, antwoordt u na meermaals naast de vraag te antwoorden dat één van de militairen die u kende u zei dat de thee bij u veel lekkerder was. Dit is zonder meer geen verklaring waarom juist jullie zaken tot zulke problemen heeft geleid dat u uiteindelijk Somalië hebt moeten verlaten. U gevraagd of anderen gelijkaardige problemen hadden, verklaart u dat niemand hierover vertelt, omdat dat niet mag en u riskeert gedood te worden (CGVS, p. 21, 22). Opmerkelijk genoeg verklaart u zelf dit te hebben doorverteld aan de bevriende militair (CGVS, p. 23) en hebt u bovendien geen maatregelen genomen toen dit een eerste maal bij u gebeurde (CGVS, p. 23). U verklaart namelijk reeds een 'lange periode' voor de incidenten die aanstalten gaven tot uw vertrek gebeld en ge-sms't geweest te zijn door al-Shabaab omdat zij wilden dat u niet meer verkocht aan de militairen (CGVS, p. 23). Gegeven de context die u schetst kan het uiteraard niet overtuigen dat u initieel de bedreigingen niet serieus nam en niets ondernam om jullie veiligheid te garanderen. Gezien u niets hebt ondernomen lijkt u enerzijds het gevaar van uw handelen naast zich neer te leggen, anderzijds is het opmerkelijk dat al-Shabaab de inspanning doet u te bellen en te bedreigen, maar dat zij nadien hieromtrent geen verdere pogingen hebben ondernomen ondanks u niets veranderde. Ook hier ondergraaft het onlogisch handelen van de groepering de geloofwaardigheid van uw relaas.

- Het handelen van al-Shabaab in uw relaas is opvallend ondoeltreffend. Aangezien u verklaart dat al-Shabaab zich bevond onder de burgers in uw dorp en daardoor kan worden verondersteld dat zij in staat waren om de groepering op de hoogte te houden van uw locatie, is het vreemd dat zij op deze manier te werk gingen. Zo doodde al-Shabaab uw buurvrouw – van wie zij dachten dat u het was – openlijk op de markt, op klaarlichte dag.*

Eenzijds is dit reeds een groot risico, wetende dat de overheid de macht had in het dorp en zij soms op de markt waren (CGVS, p. 19). Anderzijds is het opvallend dat deze dader dit probleemloos op de markt kon doen, zonder herkend te worden. Gezien de beweerde banden van de dorpelingen met de groepering zou men logischerwijs vermoeden dat ze met enige nauwkeurigheid kunnen inschatten wanneer u thuis was en zich zodanig zouden kunnen organiseren om ervoor te zorgen dat u niet kon ontkomen, in plaats van het risico te nemen u openlijk – en uiteindelijk verkeerdelijk – op de markt te proberen doden.

- U merkt op dat het al-Shabaab lid dat door de overheid werd gedood, niemand van uw dorp was (CGVS, p. 23). Opnieuw kan niet worden ingezien waarom zij vervolgens u als verrader zouden zien. Louter uw verklaring dat zij denken dat jullie dit gedaan hebben en dat zij overal zijn (CGVS, p. 24), kan geen duidelijkheid scheppen gezien uw voorgaande verklaringen wat betreft de aanwezigheid en zichtbaarheid van al-Shabaab in uw dorp."*

Het komt aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

Door louter haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS te herhalen, weet verzoekster geen afbreuk te doen aan bovenvermelde pertinente en correcte vaststellingen omtrent deze verklaringen. Dat verzoekster vaak verkocht aan militairen, kan op zich niet verklaren waarom juist zij werd gevisieerd, aangezien de militairen ook bij andere winkeliers aankopen deden (NPO, p. 21). Dat de militair die het lid van Al Shabaab doodde, klant bij haar was, is een a posteriori verklaring waarvan zij geen melding heeft gemaakt tijdens haar persoonlijk onderhoud. Gevraagd waarom zij werd verdacht, stelde verzoekster enkel dat zij contact had met mensen van de overheid, maar dit geldt voor alle winkeliers in Ceel Baraf die aan militairen verkochten en biedt dus nog steeds geen uitleg waarom juist zij werd gevisieerd.

4.5. Verder acht de Raad de werkwijze en het handelen van Al Shabaab, in navolging van de verwerende partij, wel degelijk onaannemelijk. Verzoekster verklaarde zelf dat Al Shabaab aanwezig was in haar dorp en dat zij af en toe mensen uit het dorp doden (NPO, p. 20). In het licht van verzoeksters eigen verklaringen en de door haar geschetste omstandigheden, is het dan ook weinig geloofwaardig dat Al Shabaab de inspanning doet om verzoekster een “*lange periode*” voor de incidenten te bellen en te bedreigen om niet meer te verkopen aan militairen (NPO, p. 23), maar hieromtrent geen verdere pogingen heeft ondernomen hoewel verzoekster niets aan haar gedrag veranderde. Ook de *modus operandi* van Al Shabaab die tot de moord van verzoeksters buurvrouw heeft geleid, acht de Raad weinig geloofwaardig. Verzoekster verklaarde dat Al Shabaab zich bevond onder de burgers van haar dorp (NPO, p. 20). Wegens de beweerde banden van de dorpelingen met Al Shabaab kan redelijkerwijze worden aangenomen dat deze burgers in staat waren om Al Shabaab op de hoogte te houden van haar locatie en dat ze met enige nauwkeurigheid konden weten wanneer verzoekster thuis zou zijn en zich zo zouden organiseren om ervoor te zorgen dat verzoekster niet kon ontkomen. Dat Al Shabaab evenwel het risico neemt om verzoekster openlijk op de markt te proberen doden en daarbij verkeerdelijk haar buurvrouw doodt, is in de voormelde geschetste omstandigheden dan ook niet aannemelijk, te meer het in casu een groot risico betrof aangezien de Somalische en Burundese AMISOM-troepen ook aanwezig waren in het dorp en eveneens de markt bezochten. Door het louter tegenspreken en bekritisieren van voormelde bevindingen, brengt verzoeksters geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die hierover anders kunnen doen denken, laat staan de voormelde bevindingen kunnen verklaren of weerleggen.

4.6. Voorts stelt de verwerende partij nog terdege het volgende vast:

“U verklaart dat uw oom werd gebeld toen u tien dagen bij hem in Mogadishu verbleef (CGVS, p. 19 en 22). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat profielen die door al-Shabaab veelal worden getrackt, deze zijn die een dreiging vormen voor de groepering omwille van hun grote invloed, kapitaal of prominente rol in de samenleving. Er kan bijgevolg niet worden verstaan waarom al-Shabaab de inspanning zou leveren u tot in Mogadishu te bedreigen, gezien u slechts groenten en thee verkocht op de markt en bovendien zelf er niet in slaagt te verklaren waarom al-Shabaab u beschuldigde van verraad en de dood van het al-Shabaab lid. Opnieuw lijken de handelingen van al-Shabaab niet logisch en bovendien buiten proportie in achte name van uw profiel.

- *Na uw vertrek is al-Shabaab slechts éénmaal naar uw moeder gegaan, waarbij ze naar u vroegen. Uw moeder gaf aan dat ze niet wist waar u was, verder is er niets meer gebeurd (CGVS, p. 19). Het feit dat al-Shabaab slechts éénmaal na uw vertrek langskwam en uw moeder verder met rust lieten, trekt de urgentie van uw vervolging in twijfel. Bovendien bent u er niet in geslaagd de bedreigingen aan uw adres geloofwaardig te maken, waardoor het CGVS niet zonder meer kan aanvaarden dat uw moeder na uw vertrek nog problemen heeft ondervonden.”*

Het enkele betoog van verzoekster dat Al Shabaab de zwakkere mensen in de maatschappij viseert en dat zij als alleenstaande jonge vrouw als te zelfstandig en een slechte vrouw wordt beschouwd, hetgeen overigens niet wordt ondersteund door bewijskrachtige elementen, verklaart nog steeds niet waarom Al Shabaab de inspanning zou doen om haar tot in Mogadishu te bedreigen, door haar oom te bellen bij wie ze toen tien dagen verbleef. Vooreerst kan verzoekster niet verklaren waarom juist zij wordt gevisieerd door Al Shabaab en door hen wordt beschuldigd van het doorgeven van informatie aan de overheid, zoals hierboven reeds vastgesteld. Daarenboven blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat de profielen die doorgaans door Al Shabaab worden opgespoord profielen zijn die een bedreiging vormen voor de groepering, omwille van hun grote invloed, kapitaal of prominente rol in de Somalische samenleving (AD CGVS, stuk 6, map met landeninformatie – Responses to information requests, 7 maart 2023). Gelet op verzoeksters ongeschoolde profiel als marktverkoopster in een klein dorp, zijn de beweerde bedreigingen van Al Shabaab aan het adres van haar oom zo buiten proportie en dus niet geloofwaardig. Dit geldt te meer nu Al Shabaab slechts één keer naar haar moeder zou zijn gegaan om te vragen waar verzoekster zich bevond, maar verder haar moeder met rust zou hebben gelaten. De beweringen dat verzoekster achtereenvolgens zou zijn gevisieerd

door Al Shabaab, dat een mislukte moordpoging heeft plaatsgevonden en dat zij via haar oom zou zijn bedreigd, vallen niet te rijmen met de bewering dat haar moeder enkel zou zijn bevraagd omtrent haar locatie en verder niets. Het summiere betoog dat Al Shabaab vrouwelijke familieleden veelal met rust zou laten en dat haar moeder ziek is, kan deze ongerijmdheid in het licht van de door haar geschetste omstandigheden niet verklaren of weerleggen.

4.7. Het geheel aan verzoeksters verklaringen en individuele omstandigheden alsook objectieve landen-informatie in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang in het kader van een integrale afweging, acht de Raad voorgaande bevindingen voldoende pertinent en determinerend om te besluiten dat aan verzoeksters beweerde problemen met Al Shabaab geen geloof kan worden gehecht.

De kritiek van verzoekster op de motieven dat zij slechts vaag en algemeen kan vertellen over de aanvaringen tussen Al Shabaab en de overheidstroepen, alsook op het motief dat zij geen Al Shabaab- noch AMISOM-commandanten kent, betreft overtollige motieven die door de Raad niet worden weerhouden als pertinente vaststellingen. Verzoeksters kritiek hierop dient derhalve niet te worden besproken daar de voormelde bevindingen voldoende determinerend zijn om de vastgestelde ongeloof-waardigheid van haar relaas te schragen.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

5.2. In het kader van een beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, wordt niet betwist dat er zich in Somalië een gewapend conflict voordoet. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de beschikbare landen-informatie in het rechtsplegingsdossier komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Somalië regionaal erg verschillend zijn. In het bijzonder blijft de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel.

Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In deze is verzoekster afkomstig uit Ceel Baraf in het district Mahaday gelegen in de provincie Middle Shabelle, zodat haar nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Middle Shabelle moet worden beoordeeld.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de analyse van de veiligheidssituatie in Middle Shabelle is gebaseerd op het geheel van volgende de beschikbare landeninformatie, met name de rapporten UNHCR *“International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia”* van september 2022; de *“EUAA Country Guidance: Somalia”* van augustus 2023; het EUAA *“Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation”* van februari 2023; de EUAA *“Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update”* van 17 mei 2023 en de COI Focus *“Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten”* van 21 december 2023, waarnaar wordt verwezen via consulteerbare weblinks.

De verwerende partij concludeert hieruit op goede gronden dat de veiligheidssituatie in Middle Shabelle niet van die aard is dat er sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon, zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Door louter te citeren uit de dezelfde informatie als deze waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Middle Shabelle is gesteund, brengt verzoekster geen concrete en geobjectiveerde elementen bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kunnen weerleggen of in een daglicht stellen.

Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing niet dat de verwerende partij de ernst van de veiligheids-situatie in Somalië onvoldoende inschat. Waar de verwerende partij stelt dat de *“loutere aanwezigheid”* ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, erkent zij, in navolging van de EUAA *“Country Guidance: Somalia”* van augustus 2023 dat het willekeurig geweld in Middle Shabelle een hoog niveau bereikt waardoor er dus een mindere mate aan persoonlijke omstandigheden is vereist om aan te nemen dat men bij terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger, als gevolg van willekeurig geweld, zou lopen. Voor een gedetailleerde analyse van de veiligheidssituatie, wordt verwezen naar de betrokken motieven in de bestreden beslissing.

Aldus rijst de vraag of verzoekster persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Middle Shabelle in haren hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon.

De verwerende partij stelt hierbij vast dat verzoekster nalaat het bewijs te leveren dat zij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Middle Shabelle. Tevens blijkt dat de verwerende partij niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in verzoeksters hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze bevindingen vinden steun in het administratief dossier.

Door er louter op te wijzen dat het onbegrijpelijk is hoe de verwerende partij, na het lezen van de relevante landeninformatie, tot het besluit komt dat het veilig zou zijn voor burgers om terug te keren naar Middle Shabelle, blijft verzoekster in gebreke in concreto aannemelijk te maken waarom zij hierdoor een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. In het rechts-plegingsdossier kunnen voor verzoekster geen persoonlijke omstandigheden worden ontwaard, die tot gevolg hebben dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Verzoekster toont aldus niet aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster werd gehoord door een protection officer van het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat en dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somali machtig is. De verwerende partij heeft zich verder voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. De stelling dat de verwerende partij niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt evenmin.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een oktober tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES, kamervoorzitter,

K. VERHEYDEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MAES